

LA CAMPANA DE GRACIA

SOCIETAT DEL BORN.—FILANTROPÍA Y DIVERSIÓ.

Pe 'l próxim carnestollas hi haurá grans festas.

PROGRAMA DE FESTAS REALS

que la Campana de Gracia propo-
sa al Excelentísim Ajuntament
de Barcelona, ab motiu de
la vinguda del rey don
Amadeu primer.

Hi ha moments de la vida tant solemnes en que tot s'olvida, moments en que los cors nobles y generosos donan tregua a las passions polítiques, sempre enconadas, y 's dirigeixen a un fi comú, sempre laudable.

¡Lo rey ve! Devant d'aquesta frase retumbant y aixordadora ¿qui 's recorda d'en Soler y Matas y de las eleccions de Sant Feliu? ¿Qui 's recorda de don Bernat y del general Gaminde? ¿Qui 's recorda del article 33 de la Constitució? ¿Qui 's recorda de que 'n Ruiz Zorrilla no fa casi res de lo que va prometer? ¿Qui 's recorda de que per las próximas firas sortiran los nanos y 'ls gegants?... Ningú, absolutament ningú.

En sentint a dir: ¡lo rey ve! sols es possible agenollarse y treurers lo sombrero, ni mes ni menys que si passés un combregá.

¡Lo rey ve! Aquesta es una gran noticia, porque 'l rey es la primera persona del estat, es un ser inviolable, l' amo y senyor de sos vassalls, lo senyor feudal elevat a tal gerarquia pe 'ls mateixos que un dia digueren: ¡abaix lo feudalisme!...

Y quan tal novetat se prepara, quan está a punt de realisarse tant faust aconteixement, es precis que tothom, sense distinció de partits ni de colors, sense mirar si s'es blanch, negre ó mulato, 's prepari per fer a son amo un recibiment com se mereix.

La Campana ho entent d'aquest modo y per aixó, sens anim de ferir en lo mes mínim la susceptibilitat del exelent, mes que exelent, exelentíssim ajuntament, s'atreveix a presentar lo següent programa, esperant que 'ls ardents y cohents realistas ne pendran la part que creguin convenient y 'n deixaran la que, com se sol dir vulgarment, no fassi per casa.

En primer lloch fariam reconstruir a tota pressa las barracas qu'han tirat a terra, de la estació del ferro-carril de Barcelona a Tarragona y Valencia, a fi de que quan lo senyor arribés trobés alguna cosa per poder fer *deu horas*: lo ca mí es llarch y cansat, y es precis preveure 'l cas de que arribi tenint mal de cor. Al moment d'arribar lo tren, no creyem convenient que toqui cap campana, ni que 's fassi salva: lo general Gaminde, com es natural, deurá trobarse en la estació y podria alarmarse y pendrer precaucions militars que disgustarian al rey, creyentse que Gracia 's tornaba a sublevar.

Arribat lo rey y després d'haber pres alguna cosa, podria obsequiar-se'l ab un ball en lo saló de la casa de 'n Gibert.

Hem sabut que 's tracta de ferlo anar a la Catedral, passant per la Rambla, carrer de la Llibertat, plassa de la Constitució, carrer del Bisbe, y un cop allí ferli sentir un *Te-Deum* de 'n Marraco. A nosaltres ens sembla que lo que convé es protegir als petits industrials y no als grans que ja tenen vida propia; en aquet sentit encarriariem la part musical del *Te-Deum* a n' aquell cego que toca 'l violí y que li diuhen Antonet y la de reso lo deixariem a Mossen Será, que prou ho necessita; la funció religiosa la fariam, en lloch de la Catedral, en la capella de S. Cristofol del Regomir, y en aquet cas, a la comitiva real li trassariem lo següent curs: sortida de casa 'n Gibert, carrer de Ronda y passeig de Sant Joan, passant per devant del Matadero; un cop aquí la faria passar pe 'l Born, ahont podria ser obsequiada per la societat de la *filantropia* y de la *diversió*, presidida pe 'l senyor Junyent; passant després pe 'ls carrers estrets que per aquells entorns hi ha, tals com lo carrer de las moscas, per evitá 'l calor de 'l sol, podria anar a trobar la plasseta dels arrieros y carrer del Correu vell, sortint al Regomir, punt ahont se troba la iglesia de Sant Cristófol.

Creyem que fora oportú que durant la seva permanencia en la comptal ciutat se li ensenyasen las principals novetats que aquesta con-

té. Se 'l hauria de portar a veurer l' Institut y lo cuartel de la Universitat nova, porque vegi com las armas sempre triunfan sobre las lletras etc., etc. Se pot prescindir de fer sorti 'ls gegants porque prou lo faran los progressistas; tampoch hi ha necessitat de fer correr los nanos porque prou nanos son tots ells.

Com es natural, sobre tot tractantse de progres, hi ha d'haber gasofia. En aquet cas recomaném la fonda de 'n Simó, establiment ahont donan bona teca per poch calés y ahont un hom sense massa romansos pot fer un paper lluit. En aquesta fonda jo hi he menjat *guardias civils ab casaca, un progressista fet a la brasa*, etc., etc.; plats tots molt succulents y molt ben guisats. A rahó de pela y sis per barba podrian donarli un bon dinar.

Si 'l volen feranar elegant 'ls recomano aquell sombrero que tenia per mostra lo sombrero del portal del Angel, aquella botina del sabater del carrer de la Unió y aquells guants dels carrers de Jaume primer y de la Llibertat. Si té calor y 'l volen fer ventar ab éxit, 'ls faig present aquell bano del carrer del Avinyó. Quan dini 'ls recordo aquella cullera del carrer dels Boters y com qui fa un ceba fa una cistella, es natural que 'ls que 'ls vengui aquella cullera 'ls proporcioni una forquilla de iguals dimensions.—Totas aquestas pessas, podran darli una idea de la grandiositat de la Industria catalana.

Creyéem que no deurá faltar lo besamans. En aquet cas esperém que aquesta ceremonia será brillant y que no hi faltaran totas las *creus* de Barcelona, comensant per en Soler y Matas y acabant per l' últim arcalde de barri; los pobres encara 's recordan de que en la *Numancia* no 'ls varen donar refresch y perillaria que 's cremessin.

Si hi ha parada, que be n' hi daurá haber, desitjém que no hi faltin los héroes del campar de Sant Francisco, ni 'ls de la galera, y esperém ab ansia que aquest últim cos tant distingit com reduit, lluirá son uniforme nou.

A fi de que l' obelisch de pastanagas y altres herbas que volen aixecar fassi ben bonich, recomanem que, encara que s' ho hagin de fer per torn, vagin a pasturarhi cada dia un parell de progressistas.

Si hi ha serenata, que també proposém que hi siga, opiném que s' han de reunir tots los timbals, bombos y campanillas que per aquí s' trobin a fi de que siga ben ruidosa, es a dir: ben progressistas.

Se 'l pot portat a veurer las fieras, los cuartels, lo jardí del General y allí invitarlo per si vol donar pa a las ocas; se 'l pot acompanyar a visitar lo negre de la Riba, la sirena del passeig Nou, la estatua de Fivaller, las carasas de sota las voltas de la Catedral, Sant Just y Santa María, etc., etc.

Si després de tot aixó no 's diu que Barcelona ha rebut dignament a son rey; si després de tot aixó no s' assegura que Barcelona es realista fins a la moll dels ossos... ¡ni may!

BATALLADAS.

L' ultim número de la acreditada Revista catalana *La Renaixensa*, publica 'l programa del certamen que ha obert la Societat *La Jove Catalunya* pera premiar la millor poesia que puga servir de lletra pera un himne, que simbolisi las sevas ideas, cual música será objecte d' un altre certamen. Aplaudim 'l criteri que en est certamen presideix al deixar en complerta llibertat als poetas pera escullir l' asunto y 'l metro de las composicions, si be han de ser inspiradas en l' esperit de la Catalunya d' ara; com y també per sa oportunitat lo premi, qu' es la col·lecció complerta de las cansons del famós Beranger, en un tomo ricament enquadernat. Remitim a qui vulga mes detalls al citat programa, que l' agobiament de materials no 'ns permet insertar, y que esperem cridará bona colla de jóves a lluytar en un certament oportú y patriotich.

En Ruiz Zorrilla no vé.

¡ Y que te de venir, sant Christia!

¡ Aixi s' olvida una xiulada!

Don Bernat y 'ls progressistas li han demanat que vinga.

Ja, pero ell no 'n farà cas.

¡ Quin un!

Los comunistas de París, las massas, com dirian los moderats, durant la insurrecció varen pegar foch a las duas guillotinas de que se servia la gent d' ordre per mantenir en tot son vigor aquesta paraula.

Donchs be: la mateixa gent d' ordre, lo govern establert en Versalles, ha protestat de aquell acte fent construir al efecte novas guillotinas de FERRO.

Aqueixos son los que interrogant a Assi sobre 'ls fustellaments dels rehens, s' horrorisaren de que aquell los hi digués que s' habia obehit a una lley dura, a la lley del talió, calificant a n' aquesta de salvatge.

Decididament la guillotina deu ser considerada per aqueixa gent com una cosa humanitaria y civilisadora.

Ab unas quantas Administracions mes com la del senyor Baldrich en Puerto-Rico, prou me sembla que abiat en lo mapa en lloch de Puerto-Rico hi trobarém Puerto-Pobre.

Y a proposit del general Baldrich: ¿com estém de castellá?

Una persona que 'ns mereix enter credit ens ha dit que si en materia d' Administracions no hi entent pilota, en cambi, en l' intrincat estudi del idioma ha fet grans progressos; de modo que alló de *neboda* que deya sempre que parlaba castellá, ja no ho diu: are ja sab que de *sobrina* se 'n diu *nieta*.

¡ Ah! diu que anirém tant be, que 'l diari ho porta, que 'l rey vé.

Com que té de arribar per la via de Valencia, en la estació de la plassa de Catalunya ja hi fan obras.

Pe 'l prompte ja he vist que han desaparegut las barracas que hi habia en las que s' h venia aguardent, xarel·lo, arengadas y altres ingredients per fer refrigeri.

Aqueixa reforma m' ha estranyat, porque jo 'm creya que al arribar lo volian obsequiar fentli fer *pa y veurer*.

Diu un corresponsal de Madrit que 'l germá de don Amadeu, lo princep Humbert, es tant aficionat a las noyas y que quan se passejava per Madrit se las miraba molt.

¡ Com devia dir:

*Me gustan todas,
me gustan todas,
me gustan todas
en general,
pero esa rubia,
pero esa rubia,
pero esa rubia
me gusta mas!*

¡ Oh, ja se las podia ben mirar! Es que Madrit es la terra de la sal. ¡ Ah *salao!*

Lo princep Humbert, passejantse per Madrit, va veurer una moreneta tant salada que asseguran que no pogué menys de dirli:

— ¡ Addio!

— ¡Ay, ay! li va dir ella, tot just arrita y ja 's despedeix?...
—

L'ajuntament ja no 'ns fa l'arquet. Vull dir que ja no aixeca cap arch. Are fa aixecar un obelisch en lo que hi haurá pastanagas, carbassas y carbassons, melons y cindrias, naps y xiribias y altres fruits alegórichs.

¡Bon profit!

Ja 'm sembla que sento 'l següent diálech:

— ¡Ah! ¿que cosa e questa?

— Un obelisco.

— ¡Ah! E bello. ¿Que cosa é quella?

— Una pastanaga.

— ¡Ah! Habete voi molta pastanaga qui in Barcelona?

— ¡Ah, signor! Molta... molta... molta pastanaga.

Hi ha un veterano que ja 's fa rissá 'l plumerero y un arcalde que s' ha fet fer una casaca ab curriolas que donará gust de veurer.

¿Veuhem lo que son las cosas?

A qui diem: lo rey ve.

En Madrid ja hodiuhem al rebés. Allí diuhem: lo rey se 'n va.

Hem rebut una protesta que l'ajuntament de Vinaroz, presidit per lo consecuent republicá lo ciudadá Demetrio Ayguals de Izco, ha fet devant del ajudant del cos d' ingeniers civils á causa de certs abusos que redundan en gran perjudici de la població que costea las obras de aquell port.

Es una protesta digna y que honra al ajuntament de Vinaroz, y la causa que la motiva ens proba una vegada mes que res podem esperar, com no sigan destorbs y disgustos, de la gent del centro. Si Vinaroz fos libre y 'l seu diner no s' hagués de invertir en mantenir la farsa que en Madrid s' está representant fa mols anys, l' Ajuntament podria empendrer, seguir y acabar las obras com vulgués, sense haber de donar comptes á ningú mes que á sos administrats. Aixis ho compren Vinaroz y per aixó es republicana, per aixó suspira, com nosaltres, per' que arribi 'l dia de la victoria,

Escoltin, senyors progressistas: ¿y si 'l rey demana 'l sufragi universal, que li dirán?

¡Quin compromís!

Ventura que may lo deurá demanar.

Be, ja deuhem saber que 'n Balaguer va arribar.

Personas que s' hi tractan han assegurat que l' han vist bo, guapo y rehxit.

¡Ay Castilla castellana

si la terra catalana

t' hagués sempre conegut!

Molts diuhem que si 'n Balaguer ha vingut ha sigut per fer atmósfera real.

Jo no sabia que don Victor tingués poder atmosferich, pero si 'l te 'm sembla que la seva atmósfera deu ser una atmósfera viciada.

De modo que si don Victor ha vingut per preparar l' arribada del rey, vé á ser un hulano de la monarquía italiano-progressista.

Va anar á la tertulia progressista y va fer l' auca de don Amadeu; vull dir que va explicar la seva vida y miracles.

He aquí la vida y fin

Del señor don Perlinplin.

Y deurá fer un discurs al poble catalá. Y que per parlar al públich no hi ha com ell. Ho entent. Encara 'm recordo d' un discurs que va fer en lo balcó de la casa de la ciutat lo dia 31 de setembre.

— *Catalanes, deya plé d' inspiració, Barcelonenses, hijos de Cataluña, hijos de Barcelona, descendientes de Vifredo, hijos de España, españoles todos....*

Aqui 'l poble no pogué contenirse y arrancá en un aplauso tant espontáneo com ruidós. Es molt fecundo don Víctor.

¡Tenen rahó qu' es cronista de Barcelona! Una vegada va fer la resenya de la entrada dels voluntaris catalans de la guerra d' Africa en Barcelona y 's diu que parlava d' ell unas trescentas vegadas.

Veurem en la qu' are fará de la entrada del rey quantas vegadas ne parlará.

A mes de don Víctor Balaguer ha vingut lo sastre senyor Vicens, diputat á Corts per estil del senyor Soler y Matas.

S' assegura que 'l viatge d' aquet senyor té fins diplomátichs.

¡Lo *Telegrafo* ha mort! ¡Viva la *Imprenta*!

Lo govern frances ha declarat al prussia que considera ilegal la lliga per llibertar l' Alsasia y la Lorena!

Nosaltres creyam que tothom tenia dret á associarse, ab tal que no fos per realisar fins condemnats per la moral dels pobles. Lo govern frances ha perdut la brúixula de navegar. Aixis paga los sacrificis dels Alsacians y Lorenenses.

La *Correspondencia* diu que 'n Ruiz Zorrilla no vé, pero que 'ls Barcelonins ho desitjem y que li demanarem que vinga.

Encara que no siga mes que pel gust de rebrel ab lo mateix entusiasme que l' altre vegada....

Donchs los barcelonins desitjem que 'l senyor Ruiz Zorrilla vinga y al efecte li demanarem...

Deurán ser quatre amichs y l' empresari.

Lo coronel y dos comandants del regiment de Iberia han sigut declarats de reemplás. ¿Si deu haberhi moros en la costa?...

Hem tingut lo gust de veurer los planos de un magnífich y espayós pabelló-restaurant que l' acreditat fondista de aquesta ciutat, senyor Estevet, se proposa aixecar en la plassa de Catalunya per las próximas firas. Los planos son verdaderament preciosos y fan honor á son autor qu' es lo afamat artista senyor Soler. Lo pabelló estaré rodejat de un espayós jardí y tindrà una forma molt elegant. Vaja, ja tenen ordre de anarlo á veurer, un cop estiga fet, y de gratarse la buxaca probant los bons menjars que s' hi servirán per uns preus módichs. Nosaltresensem anarhi á fer un esmorsar.

Lo senyor Balaguer ha anat á Sant Boy.

¿Que tal senyor Pujadas? ¿Com l' ha trobat?

Los senyors Baldrich, Lagunero y altres pujan de grau.

¡Vivan las economías!

Se troba en Barcelona lo nostre estimat amich, lo distingit periodista mallorquí ciudadá Joan

Roca. Fa uns quants dias qu' estigué en la nostra ciutat de pas per Panticosa, á qual població ha anat á pendrer las aigües per trobar un alivi á sas dolencias. Al tenir la satisfacció de tornar á abraçar al nostre amich y correligionari, l' hem trobat notablement millorat. Siga la ben vinguda y tant de bo que ben prompte estiga restablert del tot y puga tornarse á posar al servey de la causa republicana.

LO VIATJE DE DON AMADEU.

¿Que vé á fer don Amadeu en Barcelona?

Aquesta es la pregunta que tots los barcelonins ens dirigim.

Tenint en compte que en la nostra ciutat los republicans estém en inmensa majoria, tenint en compte que cada vegada qu' hem anat á las urnas hem fet triumfar á diputats y regidors federals, ens preguntém: ¿Que vindrá á fer don Amadeu en una ciutat eminentment republicana?

¿Vindrà per veurer los estragos que l' exercit va fer en Gracia quan la insurrecció de las quintas? Es massa tart, ja apenas ne quedan vestigis.

¿Vindrà per veurer si realmente un edifici com la nova Universitat, que costa mes de disset milions, ha sigut convertit en cuartel? No creyém que vinga per aixó.

¿Vindrà per 'l gust de coneixer á don Bernat y als sócios de la tertulia progressista de Barcelona? No, perque en aquet cas 'ns sembla que lo procedent hauria sigut que tant aquets com aquell haguessen fet un viatge á Madrid.

¿Donchs á que vindrá?

Siguem franchs, diguem que no ho sabem,

¡Voto al ret de la Sila! Are hi caich.

Aquest home deu venir per veurer si 'l rebém ab entusiasme ó ab fredor.

¿Ab fredor? Si, com hi ha mon, per frets estém ab aquestas calors que no 'ns deixan viurer! Lo que es la recepció, encara que no siga mes que per part del sol, podém assegurar que será calorosa.

A propòsit de viatjes reals, are 'm vé á la memoria que quan va venir donya Isabel va ser molt ben rebuda. En ma vida he vist tantas festas. Las iluminacions varen ser esplendentes, casi tots los principals carrers estaban guarnits ab luxo, se va fer una festa marítima com may se puga veurer.. Y tot era entusiasme y crits de ¡viva Isabel segona!

¿Que fué de tanto galan...?

¡Cucut, bona nit viola, *volaverunt!*

Carlos X de Fransa va fer un viatge per los departaments ó provincias de son territori y també fou rebut ab grans mostras d' alegria y entusiasme. Pochs dias després de tantas ovacions Carlos X habi perdut sa corona.

May han estat tant victorejats Francisco segon de Naps, Napoleon tercer de Fransa y Pio nové de Roma com pochos dias avans de anarsen de tomballons. De las ovacions no cal ferne cas. Las circunstancias de un pais cambian tant rapidament, que quan un hom menys s' ho creurá... ¡pataplum! los que son abaix se 'n van dalt y los que son dalt fan una caiguda tant dolorosa que no es capás de curar tota l' árnica del Univers.

De mis amigos

guárdeme Dios,

que de mis enemigos

me guardaré yo.

Aquestos ó parecuts versos deuria tenir presents lo elegit dels cent noranta un diputats.

Don Amadeu ha de procurar que Deu lo guardi dels carlins, alfonsins, isabelins, montpensieristas y fins dels federals; pero lo que es ell s' ha de cuidar molt de guardarse de sos amichs.

Valencia, Barcelona, Zaragoza, Tarragona, Lleida, Castelló, Reus, Tortosa, Vinaroz, Murviedro y altrás ciutats ahont vol anar don

Amadeu, son republicanas. En aquestes ciutats deurán anar comissions á visitar al rey. Si 'us venen en nom de las ciutats, don Amadeu, no 'ls cregueu, no serán sos representants; serán sí una colla de usurpadors de la representació popular, uns quants partidaris de haber fet la revolució per haber renegat d'ella l'endemá.

X.

BATALLADAS.

Lo governador civil de Málaga ha reposat als ajuntaments destituits per en Sagasta.

Don Bernat tampoch.

Sembla que 'l Govern, fentseco dels desitjos de don Amadeu, no vol que 's fassin gastos per festejar al monarca. Tot aixó tindrem de mes.

Diu un refrá catalá:

L'aguineu quan no las pothaber diu que son verdas.

L'ajuntament de Valencia ha acordat no assistir á cap acte oficial durant la permanencia de don Amadeu en aquella ciutat.

La conducta del municipi valenciá deu ser imitada per tots los municipis republicans que 's trobin en son cas.

L'obelisch que 's vol aixecar ab motiu del viatge de don Amadeu rematará ab una ximenea de vapor. La *Igualdad* ho troba be, perque, diu, en aquesta situació tot es fum. Nosaltres hi posariam la següent inscripció:

¡la del humo!

—Noya, amaneixme la casaca d'anar á seguir *muliments*.

—Y are?... ¿Qué n'hi torna á haber?

—No, noya, es que tinch d'anar á rebre 'l rey.

Los que 's pensin que no mes hi ha mascaradas per carnestoltas, que 's preparin.

No 'n veurem pocas de casacas vermelles, y calsas blancas, y creus, y barrets de tres picos, etc. etc. etc.

¡Ja 'm sembla que m'hi trobo!

At permís siga dit de don Víctor Balaguer, nosaltres serem *cronistas* de las festassas reals que 's preparan.

Los ho explicarem tot.

¡Ja 'us podeu preparar, progressistas!

Alguns diputats unionistas volen publicar un manifest declarant que 's separan de la situació.

¿Qué no hi caben? Homens, tingan paciencia; tots á una mateixa hora no pot ser... Preguntin qui es l'últim del mitj y prenguin tanda.

A ne 'n Baldrich me 'l volen fer tinent general.

Velshiaqui que si aquest home arriba á governar be en la isla de Puerto-Rico l'haurian fet rey.

Lo pintor senyor Rosales está pintant un quadro, que figurará en la próxima exposició de pinturas que 's celebrarà en Madrit, representant lo moment en que Bruto presenta al poble romá lo cadáver de Lucrecia. Contra qual honor va atentar lo rey Tarquino, fet que

produhi la caiguda de la monarquia romana. Es un bon assumpto.

Are l'estat no mes pagarà 'l cotxe als ministres, al capitá general y al governador civil. De modo que 'ls subsecretaris dels ministres haurán d'anar á peu.

¿Saben tant y van á peu?

Cinch dias enrera jo 'm creya que á n'aquestes horas qui sab ahont foram.

Tant se parlaba de la entrada de don Carlos y de la sublevació de las provincias vascongadas, que francament, no las tenia totas. Áfortunadament no ha arribat la sanch al riu....

Diu l'*Universal*:

«L'hereu del trono d'Italia viatjava de rigorós incógnit. Quan lo tren va arribar á Villalba y las personas que l'esperaban, y son germá mateix, s'aproximaren naturalment als carruatges de primera per saludarlo, varen quedar sorpresos al veurer que un jove ab la camisa ratllada, y que mes abiat semblaba an ingenier que no pas un príncep, saltaba lleugerament de la máquina, y obrintse pas per entre la comitiva régia, se deixaba anar en los brassos del rey Amadeu. Era 'l príncep Humberto que habia vingut exercint las funcions de maquinista.»

Lo diari no diu si 'l rey al veurel li vá preguntar:

—¿Ahont vas ab la cara enmascarada?

Guillem y Francisco Josep s'han de tornar á veurer en Salzburg. May hauria dit que una gent que no 's pot veurer se vejes ab tanta frecuencia.

Ja s'ha publicat l'ammistia. Alfi Ruiz Zorrilla ha complert una de las moltas promesas que va fer.

¿Perque no hem d'aplaudir aquest acte?

Si be que 'l preambul deixa molt que desitjar y en ell s'hi sentan alguns principis ilusoris, no per aixó hem de deixar de dedicar un aplauso al articulat del decret.

Are falta que aquet siga una veritat y que no passi com ab las altras amnistias, que han sigut aplicadas á gust dels jutjes ó dels ministres y no conforme á dret y á justicia.

En lo decret d'ammistia hi van compresos los qu'han comés delictes electorals.

Donem la enhorabona als jutjes que han comés abusos durant las eleccions.

Es un decret d'ammistia tant ampli que fins comprent als progressistas.

Asseguran que 'n Baldrich vindrá de capitá general á Catalunya.

¡Are que ja sabia castellá!

Vetaquí que tornarà á perdre tot lo qu'ha guanyat.

Segons diu la *Independencia* los barcelonins tenim la dicha de tenir entre nosaltres al SENYOR DUGAZCAL y al *senyor Moncasi*. Celebrarem que Barcelona 'ls probi.

Ja van publicadas las fullas 7 y 8 del PROCES DE LA COMMUNA qu'estém publicant ab un exit extraordinari. Demá diumenge publicarem la entrega 9.

Recordém al públich que quan hagi sortit l'últim plech pujarem lo preu de las colleccions. Are que hi son aprofitintse.

ALS RENEGATS DE CATALUNYA.

ODA ESCRITA COM Á PROTESTA EN CONTRA DELS MALS CATALANS.

Los qu'ab impura llengua parleu de vostra mare, los qu'ab riulla imbécil goseu fer befa encare de la robusta parla del sol que us alletá, cargolas de mal rastre qu'heu babejat la cara del poble catalá;

Fugiu ab vostra petja pels segles malelida! Que vostra parla estranya tant dignement servida ressona en altras terras, en llunyadans confins! La pátria Catalana no vol fer sa dormida en mans de sos butxins!

¿Perqué d'aqueixa pátria per valtres tant odiosa, d'aqueixa pátria esclava, nissaga cavernosa, lo vent de sas montanyas veniu a respirar? ¿Perqué'n son pit purissim sa noble sanch preciosa veniu tots á xuclar?

¿Perqué lo cel de gloria de nostra terra aymada en'erbolir volguereu com fosca nuvolada, y fer de sa bandera gloriosa un esboranch, y sa honrada altaiva de segles venerada arrossegar pél fanch?

Fugiu! en terra llunya ab vostra parla estranya llenseu los crits al ayre; la plana y la montanya ab lo mateix llenguatge vos tornarán ressó; fugiu! que en nostra terra qu'en avansars'afanya, rublerta de sabò;

En tant que'l sol hi escampa sa foguejant mirada y en son rocam s'estrelle la ensuperbida onada en tant que l'estelada enl'aygua's reflecteixi que broilla en monts y plans, vos tornarán las serras de tota la encontrada sols ecos catalans!

E. F.

Barcelona 30 d'Agost de 1871.

CORRESPONDENCIA DE «LA CAMPANA.»

Macarroni, Barcelona. No 'l puch complaure.—M. S. Saa Quinti de Mediona. Estich recullint datos per ocupar-me dels pares Pozo y Nassos. Los de vosté 'm servirán. ¿Per qué no envi una denuncia al jutje?—A. B. y V. Barcelona. Vag rebre tart la solució de vosté.—Quimet G., Id. No la puch insertar. Quan n'envihi no 's descuidi de la solució.—Hereu de casa Id. L'altra presia no va á causa de haber variat de ruta la persona á qui aludeix.—S. A. Id. Sus versos son larguissimos para nuestro periódico... La xarada anira.—Irufuldini Id. Si l'arregles de versificació li posaria perque 'l fina, m'ha fet molta gracia.—Curriua. Id. Deje V. que tuede la bola, que si es cierto lo que me dice... en buenas manos está el pañero! La xarada anira.—Flavioler del Ter. Id. No puch complaure.—J. R. y D. Id. La va endevinar.—F. I. Caldaques. Lo complaurem.—A. R. y S. Sento no poderlo servir.—Boquica. Id. La publicaré.—B. M. F. Zaragoza. Fassi 'ls sueltos curts, conludents, que tanquin de cop y 'lshi posaré ab molt gust.—P. P. Barcelona. No 's pot posar.—J. I. Id. Lo mateix li dich.—Matassons Id. Jo crech que he diuben y no ho farán. De fixo no ho sé.—Rengilá. Id. Potser li publicaré.

Solució á la xarada del número passat

—Si ho trobas 't don' dos quartos.

—Ja me 'ls pots dar!

—¡Prou!

—diu MAR-TOS.

A. Matalas Callando.

XARADETA.

Gens ordinaria
es ma primera,
un soldat duas
vaja, 'm carrega
En sent al tot
Ja tindrem gresca.

La Solució, per suposat, dissapte.

Barcelona. Imp. de la V. y F. de Gaspar.

I. LOPEZ, editor.